

4. gr.

Jöfnun flutningskostnaðar kindakjöts.

Reikna skal hámark flutningsjöfnunar frá sláturstað til aðalmarkaðar þannig:

1. Sláturleyfishafi ber allan kostnað við flutning kindakjöts fyrstu 100 km ef flutt er landveg og hliðstætt hlutfall ef flutt er sjóveg. Lestun og losun er innifalin í þessum kostnaði.
2. Fyrir hvern einfaldan km sem flutt er umfram 100 km greiðist flutningsjöfnun, kr. 1,35 pr. kg kjöts að meðaltali á hverja 100 km. Sama fjárhæð greiðist þótt flutt sé sjóleiðis milli sömu staða.
3. Fari styrkpörf samkvæmt þessari grein fram úr ráðstöfunarfé eftir skiptingu sem ákveðin hefur verið samkvæmt 2. gr., skal lækka styrki hlutfallslega jafnt til allra aðila.

5. gr.

Jöfnun flutningskostnaðar á sláturfé.

Reikna skal hámark flutningsjöfnunar frá framleiðendum til afurðastöðva á eftirfarandi hátt:

1. Ekki er greidd flutningsjöfnun vegna flutnings sláturfjár fyrstu 150 km.
2. Fyrir hvern einfaldan km sem flutt er umfram 150 km greiðast kr. 1,50 á hvert lamb eða fullorðna kind.

Aldrei skal jafna kostnað vegna flutnings sláturfjár lengri leið en að næstu afurðastöð sem hefur raunhæfa möguleika á að taka við viðkomandi fé til slátrunar að mati markaðsráðs kindakjöts.

6. gr.

Reglugerð þessi, sem er sett samkvæmt heimild í 27. gr. laga nr. 99/1993 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum, með síðari breytingum, öðlast þegar gildi. Jafnframt er felld úr gildi reglugerð nr. 469/1996 ásamt síðari breytingum.

Landbúnaðarráðuneytinu, 23. ágúst 2000.

Guðni Ágústsson.

Ingibjörg Ólöf Vilhjálmsdóttir.

REGLUGERÐ**um sýnatöku og rannsóknir á koligerlum í sauðfjárafurðum.****I. KAFLI****Almenn ákvæði.**

1. gr.

Reglugerðin er hluti af innra eftirliti í sláturhúsum og tekur til sýnatöku og rannsókna á koligerlum í sauðfjárafurðum. Tilgangurinn er að fylgjast með því að ekki verði saurmengun á sláturafurðum við slátrun.

2. gr.

Sláturleyfishafi skal útbúa skriflega áætlun, sem er liður í innra eftirliti, um eftirlit í sláturhúsum samkvæmt reglugerðinni. Áætlunin skal m.a. gefa skriflegar leiðbeiningar varðandi sýnatöku, merkingu sýna, sýnatökuaðferð, meðferð sýna, túlkun niðurstaðna og viðbrögð við frávikum.

II. KAFLI**Sýnataka.**

3. gr.

Sýnin skulu rannsökuð á rannsóknarstofu sem viðkomandi héraðsdýralæknir hefur viðurkennt.

4. gr.

Taka skal sýni þrjá daga í viku í hlutfalli við sláturfjárfjölda þannig að tekið sé 1 sýni af hverjum 900 skrokkum eða a.m.k. eitt sýni á viku ef vikuslátrun er minni er 900 fjár. Eitt sýni er tekið á þremur mismunandi stöðum á hverjum skrokki.

5. gr.

Við sýnatöku skal nota dauðhreinsaðan svamppinna, bómullarpinna eða skera úr skrokknum. Pinnann skal geyma í dauðhreinsuðu íláti með 10 ml af buffruðu petonvatni (PBS). Eftir sýnatöku skal pinninn látinn aftur í ílátið.

6. gr.

Taka skal sýnin af tilviljunarkenndu úrtaki skrokka. Taka skal sýnin að slátrun lokinni eftir að skrokkarnir hafa verið í kæli í a.m.k. 12 klst.

7. gr.

Taka skal strok með svamppinnanum á u.þ.b. 50 cm² svæði (5 x 10 cm) á þremur mismunandi stöðum á hverjum skrokki þannig að tekið sé strok af alls 150 cm² og sett í sama ílát.

8. gr.

Stroksýnin skulu tekin af bringu, síðu og lærum ofan- og innanverðum. Taka skal sýnin í þessari röð: læri, bringa, síða.

III. KAFLI**Sending sýna.**

9. gr.

Strax eftir sýnatöku skal koma sýnum í kæli og þau geymd þannig þar til þau eru tekin til rannsóknar.

10. gr.

Ef sýnin eru rannsökuð í sláturhúsinu skal taka þau til rannsóknar strax eftir sýnatöku. Ef þau eru rannsökuð annars staðar skal senda þau þegar eftir sýnatöku (samdægurs) þannig að tryggt sé að þau verði tekin til rannsóknar innan 24 klst. Sýnin skal senda í kæliumbúðum þannig að þau haldist við 0-10°C þar til þau koma á rannsóknarstofuna.

IV. KAFLI**Rannsóknaraðferð og varðveisla rannsóknarniðurstaðna.**

11. gr.

Rannsaka skal sýnin samkvæmt NMKL-aðferð nr. 147/1993 (991.14 of Official Methods of Analysis of the AOAC International) eða sambærilegri aðferð.

12. gr.

Gefa skal niðurstöðu upp sem bakteríuþyrpingar á fersentimetra (CFU/cm²).

13. gr.

Sláturleyfishafi skal varðveita allar rannsóknarniðurstöður í a.m.k. 12 mánuði.

V. KAFLI

Túlkun niðurstaðna.

14. gr.

Fari fjöldi koligerla yfir leyfileg viðmiðunarmörk gefur það vísbendingu um að vinnubrögð við slátrun séu ófullnægjandi og að saurmengun eigi sér stað.

VI. KAFLI

Viðbrögð.

15. gr.

Sláturleyfishafa er skylt að gera viðeigandi ráðstafanir til úrbóta ef niðurstöður úr sláturlarannsóknnum fara yfir leyfileg viðmiðunarmörk.

16. gr.

Fari fjöldi koligerla yfir leyfileg viðmiðunarmörk ber héraðsdýralækni að gefa sláturleyfishafa skriflega aðvörun og hæfilegan frest til úrbóta. Sinni hann ekki aðvörun innan þess frests skal yfirdýralæknir að höfðu samráði við héraðsdýralækni gefa stuttan lokafrest til úrbóta. Að þeim tíma liðnum er yfirdýralækni heimilt að tilkynna sláturleyfishafanum að löggilding falli niður og að heilbrigðisskoðun og heilbrigðismerking afurða verði ekki framkvæmd í sláturhúsinu þar til viðeigandi ráðstafanir hafa verið gerðar til að hindra mengun af völdum koligerla við slátrun.

VII. KAFLI

Önnur ákvæði.

17. gr.

Reglugerð þessi sem sett er með stoð í lögum nr. 96/1997 um eldi og heilbrigði sláturdýra, slátrun, vinnslu, heilbrigðisskoðun og gæðamat á sláturafurðum, tekur þegar gildi.

I.

Bráðabirgðaákvæði.

Sláturhús sem ekki flytja út á Ameríkumarkað hafa aðlögunartíma fram til 1. júlí 2001 skv. reglugerð þessari. Öll sláturhús hafa eitt ár til að setja sér viðmiðunarmörk.

Landbúnaðarráðuneytinu, 23. ágúst 2000.

Guðni Ágústsson.

Ingibjörg Ólöf Vilhjálmsdóttir.